A°. 1859. N°. 243.

WOENSDAG 12 OKTOBER.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis der Ingezetenen, dat vergadering van den Raad zal worden gehouden, Dondendag den 13 October 1859, des namiddags ten één ure.

Utrecht 11 Oct. 1859. De Burgemeester voornoemd, W. M. J. VAN DIELEN Weth.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht, brengen ter kennis der ingezetenen, dat hun eerlang ter inschrijving zal worden aangeboden een op heden goedgekeurd plan om weder in het aanstaande wintersaizoen aan de behoeftigen eene verwarmde spijs uit te deelen.

De daarvoor bestaande Commissie heeft deze moeijelijke taak weder met veel bereidwilligheid op zich willen nemen, zich voorstellende om door het verschaffen van eene gezonde en voedzame soep hare verarmde natuurgenooten te voeden en te verkwikken.

Het is daarom dat Burgemeester en Wethouders, de goede bedoelingen en ijverige pogingen van genoemde Commissie op prijs stellende, de gegoede Burgerij met den meesten aandrang meenen te moeten uitnoodigen, om het doel der Commissie door eene ruime deelneming te bevorderen en ook nu weder van hare bekende milddadigheid te doen blijken.

Utrecht 11 Oct. 1859. Burgemeester en Wethouders voornoemd, W. M. J. VAN DIELEN Weth. Ter ordonnantie van dezelven H. G. RÖMER.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der Stad Utrecht,

Brengen ter kennis der ingezetenen, dat de door den gemeenteraad in zijne vergadering van **15** September 1859 vastgestelde en door Gedeputeerde Staten dezer provincie bij besluit van **6** October 1859 no. 35 goedgekeurde primitieve kohieren der plaatselijke directe belasting, over het dienstjaar 1859, door hen op heden den 12 October 1859 ter invordering zijn toegezonden aan den heer Ontvanger aan het Hoofdkantoor der plaatselijke belastingen, kantoor houdende aan de Ganzenmarkt, aan wien ieder der belastingschuldigen verpligt is zijnen aanslag, op het daartoe aan hen uit te reiken aanslag billet te voldoen, vóór of op de verschijndagen, die bepaald zijn als volgt

Voor den	eersten	termijn op	7 November 1859
„ „	2den	„ „	5 December 1859
„ „	3den	„ „	2 Januarij 1860
„ „	4den	„ „	6 Februarij 1860
„ „	5den	„ „	5 Maart 1860
„ „	6den of laatsten	„ „	2 April 1860

Terwijl voorts herinnerd wordt, dat op elken verschijndag een zesde gedeelte van den aanslag invorderbaar is.

En is hiervan afkondiging geschied waar het behoort den 12 October 1859.

Burgemeester en Wethouders voornoemd W. M. J. VAN DIELEN, Weth. Ter ordonnantie van dezelven H. G. RÖMER.

UTRECHT, Woensdag 12 Oktober.

Even als overal is ook de pers in Italië met kracht opgekomen, om het schandelijke van den moord, te Parma op graaf *Anviti* gepleegd, met de krachtigste woorden te doen uitkomen. De Ital. bladen willen trachten de misdaad geheel af te zonderen van de gebeurtenissen, die op politiek terrein in Italië plaats hebben, er de politieke kleur zooveel mogelijk aan te ontnemen, en het misdrijf meer als eene persoonlijke wraakneming te doen beschouwen. Werkelijk is wraak wel de grond geweest van den moord. Vooral schijnt een man, die door den kolonel in vroeger tijd tot stokslagen was veroordeeld, en wien de kolonel zelfs had bespot en beleedigd gedurende die kastijding, den graaf herkend, en met de grootste woede zich later op hem geworpen te hebben. Buitendien was de graaf zoo algemeen gehaat, dat slechts weinigen zich voor hem in de bres hebben willen stellen, vooral niet, omdat men zich zelven daardoor aan de volkswoede dreigde bloot te geven. Wat echter min vergeeflijk is, is dat van wege de overheid eerst zoo laat iets gedaan is, om aan het ergerlijk tooneel, dat in de straten van Parma zoo jammerlijk werd vertoond, een einde te maken. De moord ware welligt niet te verhinderen geweest, daar er bijna geene soldaten te Parma aanwezig waren, en het dus des te grooter onvoorzigtigheid was van den graaf, om zich aan de wraak der bevolking bloot te stellen. Maar er waren toch middelen geweest, om eerder tusschen beiden te komen, en het volk niet uren lang gelegenheid te geven, zijn woede bot te vieren. Het is te denken, dat de diktator *Farini*, die van Modena dadelijk naar Parma is gekomen, om er zich persoonlijk van den loop der zaken te vergewissen, niet alleen de moordenaars zal weten te ontdekken en te straffen, maar ook dat hij een voorbeeld zal stellen voor die ambtenaren van den staat, die in moeijelijke omstandigheden zoozeer toonen, de pligten, die op hen rusten, niet te kunnen vervullen, en die de kracht niet bezitten, om orde en wet te handhaven, ook waar die door misdadigers worden ingeroepen. Door zoodoende krachtig aan de billijke eischen der maatschappij te voldoen, zal *Farini* er welligt nog in slagen de misdaad, te Parma plaats gegrepen, niet op rekening van de goede zaak van Italië te doen stellen. Naar men onder Turijn zien zal, is zelfs de proklamatie na den moord uitgevaardigd niet krachtig genoeg in het uitdrukken van den afkeer, dien de misdaad moet wekken. Het bestuur schijnt den volkshaat nog te willen ontzien. Wat *Farini* ook in deze doen zal, uit alles blijkt, hoezeer het tijd wordt, dat er een einde kome aan den ongelukkigen, onzekeren toestand van Midden-Italië. Mogt men te Turijn toch inzien, dat het thans de pligt is van Sardinië, om voor Midden-Italië te waken en verdedigend voor de maatschappij er op te treden. *Salus populi suprema lex.* Men vergete dat niet. Volbrengt Sardinië thans een der pligten, die de voorzigtigheid en menschelijkheid het voorschrijven, wie zal het dan kunnen euvel duiden, wie zal het misbillijken kunnen, dat Sardinië, dat den degen trok voor de zaak van Italië, thans ook optreedt als beschermer der openbare orde? Zou zelfs een Europeesch kongres het volbragte werk durven vernietigen, dat zijn grond had in zoo dure verpligtingen, als de handhaving van orde en het behoud der maatschappij van Sardinië hebben opgelegd?

Te Londen begint men wel weder eenige vrees te koesteren voor de toekomst van Italië, maar de loop der gebeurtenissen is sterker dan welligt de wil van een paar Soevereinen. Dat van te Biarritz uit alleen over het lot van het schiereiland zou beslist worden de *Manch. Guardian* heeft regt daarover zich te ergeren. Dat kan buitendien niet; ook de magtigste despoot wordt door den drang van gebeurtenissen geleid, en die gebeurtenissen staan niet in de magt dan van Eenen. We achten daarom ook nog niet zoo nabij de verwezentlijking van de vrees van hen, die schrijven, dat *Napoleon* thans de Engelsche kwestie *bestudeert.* Integendeel, er zijn zooveel verwikkelingen, in de Chinesche wateren, op de noorderkust van Afrika, in 't Zuid-Oosten en in het Zuiden van Europa, dat zelfs *Napoleon* geene nieuwe bezwaren behoeft op te zoeken.

In Italië vreest men ook nog voor strijd, en *Garibaldi* zegt in eene dagorde, dat de strijd weder voor de deur staat. Dat zou eenigzins bevestigen, wat wordt verhaald van plannen, die door de verbannen hertogen, met den Paus en den koning van Napels zouden zijn opgemaakt, om Midden-Italië weder onder 't juk der vroegere soevereinen te brengen. Men zou daartoe van verschillende kanten tegelijkertijd oprukken. De keizer van Frankrijk echter heeft zoo herhaaldelijk verklaard, dat aan de bevolkingen geen geweld zou worden aangedaan, dat aan zulke plannen weinig kan gehecht worden. Maar buitendien zou Sardinië zeker niet rustig een aanval van Napels op Midden-Italië toezien, en dat Napels bij den toestand van Italië een strijd zou wagen met Sardinië, 't ware eene dwaasheid; de stelling van den koning van Napels is daartoe zelve te moeijelijk; op het oogenblik zelf dat een leger op de grenzen wordt bijeengebragt, moesten in de hoofdstad leden der voornaamste adelijke familiën in hechtenis worden genomen, en op Sicilië zijn de gemoederen altijd zoo opgewekt, dat de jeugdige koning van Napels geen buitenlandsche verwikkelingen zal zoeken.

Alsof de protesten der Fransche Bisschoppen den Paus geen voldoenden steun aanbragten, heeft thans ook de aartsbisschop van Weenen, kardinaal *Rauscher* een herderlijken brief uitgevaardigd, om op te komen tegen elke schending van 't grondgebied van den pauselijken staat.

De Fransche keizerlijke familie is te Bordeaux aangekomen. De keizer heeft er, in antwoord op de aanspraak van den bisschop, over Rome gesproken en den ijver van sommige bisschoppen zeer afgekeurd. De keizerlijke rede zal men hieronder onder de telegrammen vinden, even als tijdingen, omtrent de regeling der geschillen met Marokko, San Juan enz. in een telegram uit Londen.

De sinds gister ontvangen **telegrafiesche depeches** laten wij hieronder volgen:

Calcutta, 16 September. Alhier is eene groote openbare meeting gehouden, ten einde te beraadslagen over de indiening eener petitie bij het parlement, waarin aangedrongen wordt op het instellen eener enquête nopens de Indische aangelegenheden op de plaats zelve.

De goeverneur generaal zal in de volgende maand een togt doen naar de Noordwestelijke distrikten en den Punjaub.

De Indische raad keurt het ontwerp tot eene belasting op de inkomsten af en heeft het artikel verworpen, waarbij bepaald is dat, ter betaling van drie percent van het inkomen, ten gunste van de ambtenaren eene uitzondering gemaakt wordt.

Turijn, Maandag avond. De *Gazz. Piem.* zegt, dat de te Parma bedrevene schandelijke misdaad in het geheele land afschuw en afschrik heeft te weeg gebragt.

Dergelijke feiten, zegt het blad, boezemen der beschaafde wereld eenparige en plegtige afkeuring in, en door dit in herinnering te brengen, doen wij hulde aan het zedelijk gevoel onzer bevolkingen.

Weenen, Maandag avond. De Russiesche gezant, de heer *de Balabine*, is naar Warschau vertrokken.

Turijn, Dingsdag. De Sardinische gezant te Rome zal, naar men zegt, bij zijne afreize zijne landslieden stellen onder bescherming van het Fransche gezantschap.

Turijn, Dingsdag. De verkiezingen voor de gemeenteraden in de Romagna zijn afgeloopen, en in vrijzinnigen geest uitgevallen. De markiezen *Pepoli* en *Montanari* verkregen eene groote meerderheid. Op voorstel van eerstgenoemden heeft het provisioneel bewind te Bologna het tarief der briefporten in overeenstemming gebragt met dat van Sardinië.

De heer *Farini* heeft zich van Modena naar Parma begeven, om er eene gestrenge regtsoefening te houden wegens de op den 5 dezer gepleegde moord.

Koning *Victor Emmanuel* is van Milaan huiswaarts teruggekeerd. Hij begeeft zich eerstdaags naar Genua, waar hij aanstaanden Zaturdag de keizerin weduwe van Rusland zal begroeten.

Frankfort, Dingsdag. In het antwoord van den hertog *van Saksen-Koburg-Gotha* op de Oostenrijksche nota, betreffende de Duitsche Bondshervormingskwestie wordt gezegd, dat, krachtens de wetten des lands, het tot stand komen eener kommissie der nationale vereeniging in het hertogdom niet kan worden verboden. De hertog verlangt echter, dat de zetel der vereeniging niet te Koburg, maar te Gotha gevestigd worde.

Londen, Dingsdag. De Great Eastern (Leviathan) is gister behouden te Holyhead aangekomen. Het schip heeft, met aanwending van minder dan de helft van zijn stoomvermogen, een gemiddelde snelheid van dertien knoopen in het uur.

Parijs, Dingsdag. Ook de bisschoppen van Châlons en Beauvais hebben cirkulaires uitgegeven tegen de gebeurtenissen in Romagna.

Garibaldi heeft bij de volgende dagorder eene aanstaande worsteling aangekondigd.

»Soldaten, het uur, waarop een nieuwe strijd zal beginnen, nadert. De vijand bedreigt ons en zal ons weldra aanvallen. Wanneer ik tot mijne Lombardijsche wapenbroeders spreek, dan, ik weet het, rigt ik het woord niet tot dooven, zoodra er sprake is van een strijd tegen den vijand van Italië. Ik wacht u bij gevolg weldra onder de gelederen."

Parijs, Dingsdag. De *Moniteur* berigt, dat de keizer en de keizerin gister avond te Bordeaux zijn aangekomen. Ondanks het ongunstig weder was de bevolking van stad en land in menigte aan het spoorwegstation, waar zij HH. MM. met de meeste geestdrift ontving. De huizen en openbare gebouwen waren met vlaggen versierd; de geheele stad vierde feest.

Het officieele blad bevat ook benoemingen van onder-prefekts.

Londen, Woensdag. De *Times* zegt, dat Midden-Italië met groote financiële moeijelijkheden te kampen heeft, die als ze voortduurden het herstel der hertogen noodzakelijk zouden maken. Eene financiële zending door agenten van Toskanen te Londen is mislukt.

De *Daily News* verzekert, dat Marokko op de raadgevingen van lord *J. Russell* de door Spanje

gevraagde genoegdoening zal verleenen.

Het geschil over San Juan is geregeld. Gen. *Scott* heeft tot instruktie de souvereiniteitskwestie van het eiland onbeslist te laten. Geene der beide partijen zal uitsluitende regten eischen.

Het gerucht is verspreid, dat lord *Clarendon Canning* in Indië zal vervangen.

De Peiho en het groote kanaal van China worden door de Fransche en Engelsche schepen geblokkeerd gehouden.

Parijs, *heden*, *Woensdag*. De *Moniteur* meldt dat de keizer, de redevoering van den aartsbisschop van Bordeaux over het tijdelijk gezag des Pausen beantwoordend, den aartsbisschop heeft dank gezegd voor de wijze waarop hij zijne hooge zending had opgevat, door nl. te trachten het vertrouwen in 's keizers goede bedoelingen te sterken, liever dan onnoodige ongerustheid te weeg te brengen. Hij heeft verder de hoop te kennen gegeven dat een nieuw tijdperk van roem voor de kerk zal aanbreken, zoodra ieder de overtuiging zal erlangd hebben, dat 's Pausen wereldlijk gezag niet in strijd is met Italië's vrijheid en onafhankelijkheid. Hij wees er op dat de regering die den Paus weder op den troon geholpen heeft, slechts raadgevingen kan doen hooren door eerbiedvolle en opregte toewijding aan zijne belangen ingegeven; maar hij gaf zijne ongerustheid te kennen voor het oogenblik dat Rome door onze troepen ontruimd zal worden »want Europa kan niet gedoogen, dat eene bezetting, die reeds tien jaren duurt, onbepaaldelijk zal voortduren. En als onze troepen vertrekken, wat zullen zij achterlaten? Regeringloosheid, verschrikking of vrede? Ziedaar vraagpunten wier belangrijkheid ieder in het oog springt. Op het tegenwoordig oogenblik moet men, om ze op te lossen, in plaats van zich op bruischende hartstogten te beroepen, met bedaardheid de waarheid zoeken, de Voorzienigheid bidden den volken en vorsten voor te lichten omtrent de verstandige uitoefening hunner regten en den omvang hunner pligten. Ik twijfel niet of de gebeden Uwer Eminentie en harer geestelijkheid zullen op de keizerin, mijn zoon en mij 's hemels zegen blijven leiden."

De *Univers* heeft wegens zijn artikel van Zaturdag over Azië eene waarschuwing ontvangen.

— Z. M. heeft aan *J. C. van Osselen*, kand.-not. en *J. F. Schuld*, genees-, heel- en verloskundige, beiden wonende te Meerkerk, vergunning verleend tot het oprigten eener »Nederlandsche maatschappij ter verzekering van jaarlijksche uitkeering of pensioen;" — aan mr. *C. Mirandolle*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als plaatsverv. kantonregter te Nieuwer-Amstel.

— Uit Luxemburg wordt van 8 Okt. gemeld, dat dien dag ter eere van den prins *van Oranje* op het glacis dier vesting eene groote parade is gehouden, welke door den prins *van Oranje* en prins *Hendrik der Nederlanden* is bijgewoond. Des namiddags begaven de prinsen zich naar Clausen, waar ter hunner eere door het genootschap der buksschutters een buitengewone wedstrijd werd gehouden.

— Omtrent 't verblijf van den graaf *van Vlaanderen* te 's Hage berigt men:

Z. K. H. heeft eergister avond de voorstelling in den Franschen schouwburg bijgewoond. Gister, de gedenkdag van het overlijden van H. M. de koningin van België, is er in de Antoniuskerk aan den boschkant eene plegtige lijkdienst gevierd, waarbij Z. K. H. en gevolg is tegenwoordig geweest. Daarna heeft de prins aan de ministers en vele andere hooge autoriteiten audientie verleend. Des middags is door den baron *van Brienen van de Groote Lindt* op zijn buitenverblijf nabij de residentie aan den prins en zijn gevolg, benevens vele andere aanzienlijken, een luisterrijk dejeuner dinatoir aangeboden. Bij den baron *Dujardin*, Belgiesch gezant, heeft des namiddags een diner van 30 couverts plaats gehad. Men verneemt dat het vertrek van Z. K. H. is bepaald op heden.

:— De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten Generaal hebben gister haar onderzoek over de ontwerpen, uitmakende de staatsbegrooting van 1860, voortgezet.

§— Het voorstel, hetwelk de heer *Sloet tot Oldhuis* andermaal aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft aangeboden, tot afkoopbaarstelling der tienden, is geheel gelijkluidende aan het ontwerp van wet, dat in het vorige Zittingjaar door de Tweede Kamer aangenomen en door de Eerste Kamer verworpen is. De voorsteller, na in eene memorie van toel. de bezwaren te hebben wederlegd die de Eerste Kamer tegen zijn voorstel had doen gelden, verklaart, dat de gronden die tot de verwerping van het voorstel geleid hebben de overtuiging van zijn nut en wenschelijkheid bij het andere deel der Volksvertegenwoordiging niet behoeven te schokken, terwijl hij zelf daarin ook geene aanleiding kon vinden, om het door de Tweede Kamer aangenomen wetsontwerp te wijzigen. De heer Sloet eindigt zijne memorie met de volgende zinsneden: »Waarschijnlijk zal de vraag oprijzen, of er eenig vooruitzigt bestaat, dat, wanneer dit ontwerp andermaal door het ééne gedeelte der Volksvertegenwoordiging mogt aangenomen worden, het andere gedeelte, met geheele wijziging van zienswijze, zijnen bijval schenken zal?

»Het is ons gebleken, dat sinds de verwerping van ons voorstel vele tiendheffers tot nadenken zijn gekomen, en hebben leeren inzien dat de tiend in Nederland alléén op den duur niet in stand gehouden kan worden; dat, ingeval het dekreet van keizer *Napoleon* door de regterlijke magt van kracht wierd verklaard, overeenkomstig het gevoelen van uitnemende regtsgeleerden in de beide Kamers der Staten-Generaal, zij in veel slechteren toestand zouden geplaatst worden dan door ons voorstel, indien het tot wet verheven ware, gelijk zulks in de voortreffelijke rede van den heer *Sassen* in de Eerste Kamer der Staten-Generaal aangetoond is.

»Eindelijk begint onder de tiendheffers zelven meer en meer de overtuiging veld te winnen, dat, bij de onhoudbaarheid van het tiendwezen hier te Lande, zij nimmer gunstiger voorwaarden van afkoop, ook bij een voorstel dat van de Regering zelve zoude uitgaan, of gunstiger maatstaf daarvoor dan de prijzen der laatste 15 jaren kunnen bekomen.

»Wij zijn niet in staat om te beoordeelen, in hoe verre deze gewijzigde zienswijze van vele tiendheffers invloed op die van den anderen tak der wetgeving zoude kunnen uitoefenen; wij zijn zelfs genegen, om te gelooven, dat het ontwerp andermaal, schoon welligt niet met zulke meerderheid, verworpen zou worden; maar vermeenen tevens, dat de Tweede Kamer zich daarover niet behoort te bekreunen; dat het streven naar eenstemmigheid tusschen beide deelen der wetgeving nooit zoo ver mag gaan, dat het eene zijne roeping aan de zienswijze van het andere ten offer zoude mogen brengen; dat het ontwerp van de afschaffing der tienden van zulk een overwegend nationaal belang is te achten, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal deze aangelegenheid nimmermeer uit het oog moet verliezen, doch telken jare daarop terugkomen, totdat voor onzen nijveren landbouwenden stand de gelegenheid geschapen zij, om zich van eenen last te ontdoen, die alle verbeteringen en ontginningen in den weg staat, daardoor een onberekenbaar nadeel aan ons nationaal vermogen toebrengt, en die eene blaam werpt op onze vrijgevige Staatsinstellingen en de vrijheid bij ons genoten, waarop dit volk boven zoo vele andere volken in Europa regtmatig trotsch mag zijn."

*— Dat het niet alleen de organen uit Amsterdam, den Haag, Utrecht en 's Bosch zijn, die zich steeds luide tegen de regeringsplannen verklaren, en hunne aanneming *verderfelijk* noemen voor de welvaart des lands, eene miskenning der regten van een groot deel der natie, eene wegwerpen van millioenen schats, ter wille van een paar steden, — moge o. a. weder blijken uit de volgende woorden, waarmede de *Gelderlander*, een blad dat te Nijmegen uitkomt, de regeringsplannen bespreekt.

»Veel heeft de Natie van de zorgen der Regering verwacht. Maar of haar geduld, haar goedgeloovig vertrouwen, geen gevaar loopen met zwarten ondank, althans met groote teleurstelling, vergolden te worden, zal ieder, die de ministeriële spoorwegplannen kent, best zelf kunnen opmaken. Wij gelooven dat plannen de zaak der spoorwegen zeer benadeelen, en dat de dwaze ijver, dien men hier en daar opmerkt, haar bestaan veelal te danken heeft aan den niet minder dwazen ijver van de Regering. Door de aanbieding van een goed doordacht, doelmatig spoorwegplan, had zij zich de bijna algemeene goedkeuring kunnen verwerven, nu echter komen van alle kanten klagten in, en worden de Troon en de Tweede Kamer als met verzoeken bestormd, om de ministeriële voordragt niet te bekrachtigen. Dat is te bejammeren. Want daardoor zal gewis groote vertraging worden te weeg gebragt, en Nederland, dat men met de tegenwoordige opgewektheid zijner bevolking, om groote werken tot stand te brengen, mag geluk wenschen, verkeert door de dwaasheid van eenigen in gevaar, de bronnen van krachtiger bloei en grootere welvaart, nog veel langer afgesloten te zien, dan bij verstandig overleg en goed berekend belang wel noodig is."

— Het slot van het adres aan Z. M. den koning, van den raad der gemeente 's Hertogenbosch, waarvan wij reeds vroeger melding hebben gemaakt, luidt aldus:

»Het is dan met het meeste vertrouwen, dat de gemeenteraad van 's Hertogenbosch den troon van U. M. durft naderen, met de vurige bede, dat het U. M. moge behagen de noodige voorzieningen te nemen, opdat, bij den aanleg der Zuider-spoorwegen de rigting worde genomen van Utrecht op 's Hertogenbosch, voor welke lijn adressanten volgaarne eene bijdrage van *ƒ* 200,000 aanbieden."

— Het adres der ingezetenen van 's Hertogenbosch aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal is verzonden, voorzien van ruim 600 handteekeningen.

— Door de kommissarissen van de Korenbeurs te 's Hertogenbosch is het volgend adres aan de Tweede Kamer ingezonden:

Geven met verschuldigden eerbied te kennen, kommissarissen der Koornbeurs te 's Hertogenbosch,

Dat zij naar aanleiding van het ingediend wetsontwerp over de spoorwegen, zich gedrongen gevoelen hunne bezwaren tegen dat ontwerp aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal bekend te maken, daar dit wetsontwerp huns inziens de strekking heeft den zoo bloeijenden handel onzer stad te grond te rigten.

In het nieuwe ontwerp toch wordt de stad Rotterdam alleen en geheel bevoordeeld ten koste van Amsterdam en 's Hertogenbosch, en zeker tot groot nadeel van 's Rijks schatkist.

De ondergeteekenden verklaren naar hunne bescheidene meening de voorgestelde lijn van Rotterdam over Dordrecht onnoodig en zeker niet die schatten daaraan ten koste gelegd, waardig.

Rotterdam toch is tengevolge harer zoo gunstige ligging eene stad van handel en scheepvaart, eene waterstad, waar dagelijks stoombooten en schepen naar en van alle oorden des Rijks, met buitengewone snelheid heenvaren, die bloeijende scheepvaart zal belemmerd worden en ten minste in snelheid niet kunnen konkurreren met de vlugge en verbeterde stoomvaart-kommunikatie.

Bijv. van 's Bosch naar Rotterdam met de vlugge stoomboot in die dienst varende zal dezelve bijna even snel zijn afgelegd te water als te lande en zeker in het vervoer van goederen met voordeel kunnen konkurreren tegen een ijzeren baan te lande over Tilburg, Breda, naar Rotterdam.

Daarenboven, gelijk reeds betoogd is, bedraagt de omweg over Utrecht naar 's Hertogenbosch zoo weinig dat de weinige mijlen korter afstand niet in aanmerking komen, bij de millioenen schats daartoe aan te leggen.

Redenen waarom kommissarissen tegen dat ontwerp hunne stemmen verheffen, en bij u, Mijne heeren! aandringen alleen de lijn van Utrecht naar 's Hertogenbosch goed te keuren, als het eenige plan dat van wege zijn voordeel en nut aan allen moet voldoen, als zijnde die eenige weg noodig ter verbinding van het Noorden naar het Zuiden.

Amsterdam, als hoofdplaats des Rijks, heeft billijke aanspraken en regten, om in dit verlangen gehoord te worden.

Amsterdam is en moet blijven de eerste haven en hoofdstad des Rijks.

Werd het ingediende ontwerp aangenomen, dan werd Rotterdam ontegenzeggelijk de eerste handelstad des Rijks en dit, ten koste van Amsterdam, en met opoffering der gelden van 's Rijks schatkist.

En is dit ontegenzeggelijk waar van Amsterdam, niet minder is dit waar van 's Hertogenbosch.

Bedraagt de opbrengst der middelen van gemeenschap te 's Bosch nagenoeg twaalf tonnen gouds; is onze stad als het ware de sleutel voor Holland en België, dat alles wordt onze stad ontnomen en haar handel vernietigd.

In een woord, Mijne Heeren! het is in uwe handen Amsterdam als hoofdplaats des Rijks in hare regten te handhaven en te verhinderen dat de handel en de bloei onzer stad wordt vernietigd.

Redenen waarom de ondergeteekenden, Kommissarissen der korenbeurs een beroep doen in het belang van den handel en nijverheid onzer stad en U, Mijne Heeren, verzoeken het ingediend wetsontwerp van spoorwegen niet goed te keuren, maar alleen de lijn uitgaande van Utrecht naar onze stad met uwe goedkeuring te bekrachtigen.

*— Uit het Nieuwe Diep schrijft men ons, dat de gezamenlijke officieren der Nederl. marine aldaar maandag avond een bal hebben gegeven aan de officieren van 't Russiesch oorlogstoomschip Olaff; het bal werd o. a. opgeluisterd door de tegenwoordigheid van de vrouw van een der Russ. officieren, die voor den tijd van 't verblijf van haar man aan den Helder is komen vertoeven.

De Evertsen vertrekt welligt Woensdag. Het etat-majoor bestaat thans uit de heeren: Kapt. t/z. komm., *M. C. v. Vreeland*; kapt-luit., t/z. 1. offic., *J. A. H. Schreuder*, luits. t/z. 1. kl. *W. F. L. de Vries* en jhr. *J. S. O. von Schmidt auf Altenstadt*, luits. t/z. 2. kl. jhr. *L. H. W. M. de Stuers*, *J. A. Baart de la Faille*, *W. T. de Bruijn Kops* en jhr. *F. L. Brantzen*; offic. van gez. 1. kl. *C. T. W. Juzi*; 3. kl. *W. Pannevis* en *B. H. Thomson*; offic. van administratie 1. kl. *W. H. Toutlemonde*, adjunkt-offi. van administr. *J. Salmon*, scheepsklerk *C. W. J. Wolfenpergen*; offic.-machinist *J. H. Julien*; kapt. der mariniers *T. A. Leupe*; 2. luit. der mariniers *A. H. W. de Gelder*, adelborsten 1. kl. *W. C. Scholten*, *L. A. Walaardt Sacré*, *T. H. Engelbrecht*, *J. E. C. Costiers van Voorhout*, *J. Clommijs*, *M. Rochussen*, *P. M. Cochius*, *G. Eck*, jhr. *S. T. T. de Vaynes van Brakell*, *P. J. Zaal*, *M. A. Medembach*, *J. Vriemoet Drabbe*, *A. R. A. van Bihl*, *H. A. de Smit van den Broecke* en *R. E. van der Loeff*.

De Wassenaar zal de Evertsen te Cherburg opvolgen, om er te gaan dokken.

*— Zondag heeft prof. *Suerman* den gedenkdag gevierd van zijn 50 jarig professoraat. Morgen hopen wij op die voor den jubelaris heugelijken feestdag terug te komen.

*— Gister werd aan onze Hoogeschool bevorderd tot doktor in de regten de heer *C. de Wilde Az.*, uit Baarn, na 't verdedigen van theses.

*— In de jongste zitting van den Rotterdamschen gemeenteraad is tot adsistent-heelmeester van het Ziekenhuis aan den Koolsingel benoemd de heer *A. C. Hartevelt*. De heer *A. H. Kuijper*, die mede op de voordragt voorkwam, had, wegens vertrek naar elders, verzocht niet in aanmerking te komen.

— Ds. *A. J. Hingst* te Oosterend viert Zondag den gedenkdag zijner 60-jarige bediening. Zijn zoon

is thans predikant te Sybrandaburen, en zijn kle n-zoon predikant te Onderdendam.

— De maatschappij tot bevordering der toonkunst hield gister hare 30. algemeene vergadering te Amsterdam. De maatschappij verkeert steeds in bloeijenden staat. In 't verslag werd hartelijke en gepaste hulde gebragt aan den der kunst ontvallen hoofdbestuurder dr. *Viotta*. Het ondersteuningsfonds heeft aan zes personen uitgekeerd, terwijl op het wenschelijke werd gewezen, dat *alle* afdeelingen jaarlijks eene uitvoering ten behoeve van dit fonds mogten geven. Als komponist der koorsymfonie »onsterfelijkheid," ten vorigen jare eervol vermeld, had zich doen kennen de heer *Mordach*, te Nijmegen, terwijl in deze vergadering ter bekrooning werd waardig gekeurd een ingekomen antwoord op de prijsvraag: zes koren met orgelbegeleiding. Bij de opening van het naambriefje bleek hiervan komponist te zijn de heer *J. Worm*, orgonist te Groningen. Van de overige ingekomen antwoorden op prijsvragen werd eervolle vermelding toegekend aan den inzender met het motto: »*Uns floss die rasche Strom*," enz. op Nonetto voor strijk- en blaasinstrumenten, en aan het eenig ingekomen antwoord op kwintet voor 2 violen, 2 alten en bas, terwijl ook aan een der twee ingezonden symphonische kompositiën, »*Karel V*," eene eervolle melding werd toegewezen.

Behalve eenige behandelde punten van huishoudelijken aard, besloot de vergadering, op voorstel der afdeeling Arnhem, dat in de maand Augustus 1860 een groot algemeen muziekfeest te Arnhem zal worden gevierd, waartoe de maatschappij eene som van ƒ 12,000 disponibel stelde.

— Dezer dagen is aan eenige belangstellende ingezetenen van deze stad en provincie door den heer *C. E. de Clercq* van Amsterdam eene cirkulaire rondgezonden, waarop het niet ondoelmatig schijnt, de aandacht in eenigzins ruimer kring te vestigen.

De schrijver tracht de vestiging te bewerken van eene vereeniging, die zich ten doel stelt de kultuur der kleigronden in onze provincie te verbeteren en te bevorderen, inzonderheid door het geven van het voorbeeld eener verbeterde wijze van bebouwing.

Dat in onze provincie de landbouw in het algemeen niet in den gunstigen toestand verkeert, als de vorderingen der landbouw-wetenschap van de laatste tientallen jaren mogelijk maken, maakt het uitgangspunt van de beschouwing en de plannen van den heer *de Clercq* uit. Hij bewijst dit niet alleen door eene vergelijking van den landbouw der provincien Zeeland, Groningen, Friesland en Holland met dien onzer kleistreken, maar vindt ook — naar ons inzien, volkomen teregt — in het veelvuldig bij ons in zwang zijnde braken, in het ontbreken van gewassen, die veel mest en eene zorgvuldige behandeling vereischen, als vlas, meekrap enz., en in de lage dagloonen alhier, de bewijzen daarvan.

De oorzaak van dien toestand zoekt de schrijver in de ondeugdelijkheid van het hier gevolgde landbouwstelsel, of, wat misschien juister is, in de stelselloosheid der landbouwers. Het geldt in Utrecht niet, zegt hij, de invoering van deze en gene verbeteringen, maar eene gansche verandering der wijze van den grond te bebouwen en kultuurgewassen aan te kweeken. Die op zich zelve staande verbeteringen hebben reeds kwaads genoeg gedaan; zij hebben geen of geen voldoend resultaat, wanneer men voor het overige de oude wijze van handelen volgt, en in plaats van aanmoediging en winst, vindt de boer dikwijls slechts teleurstelling en verlies. Daardoor voornamelijk — meer dan door de beweerde halstarrigheid der boeren en hun tegenzin tegen nieuwigheden — wordt de algemeene verbetering van den landbouw teruggehouden.

Het beste middel om in dien toestand verandering te brengen, zijn model-boerderijen, waar men in de gelegenheid is, de praktische bewijzen te leveren, dat verbeterde kultuur ook meer winstgevend is. Voorbeelden trekken, maar alleen wanneer die voorbeelden handtastelijk en begrijpelijk voor hem zijn, zullen zij den boer trekken. Daartoe wenscht nu de schrijver eene kleiboerderij van 60—80 bunders te pachten en die voor rekening der vereeniging met een maatschappelijk kapitaal van ƒ 25.000 à 40.000 te exploiteren. Hij acht dit plan meer geschikt om den gewenschten gunstigen invloed uit te oefenen, dan eene partikuliere onderneming. De beheerder is toch in dat geval niet aan zich zelf overgelaten, maar aan al de leden der vereeniging rekenschap verschuldigd van zijne handelingen en van de wijze, waarop hij het doel, dat hij zich gesteld heeft, tracht te bereiken. De geldelijke resultaten worden telken jare naauwkeurig bekend en deze toch geven de eenige ware maatstaf ter beoordeeling der verkregene uitkomsten. Men stelt alzoo een ieder in staat, over het al of niet doeltreffende der wijze van kultuur te oordeelen en door de kritiek en de ervaring geleerd, zal men er steeds naar streven, om het oogenblik te bereiken, waarop het voordeelgevende der zaak aan alle onjuiste oordeelvellingen een einde maakt. Heeft men eenmaal dit standpunt bereikt, dan zal de goede invloed op de kultuur der omgeving niet uitblijven en is eene dergelijke vereeniging het best in staat door het uitbreiden harer werkzaamheid, zulks te ondersteunen. Zij kan alsdan de verbreiding van goede werktuigen en betere veerassen, het invoeren van nieuwe kultuurgewassen of betere zaaizaden bevorderen en nieuwe kultuur-methoden door aanschouwelijk onderrigt in zwang brengen.

Tot zoover het plan des heeren *de Clercq*. Wij gelooven, dat er veel goeds en waars in gelegen is, en durven om het belang der zaak er op aandringen, dat men haar niet als eene spekulatie van den dag doe voorbijgaan, maar haar althans aan ernstig onderzoek onderwerpe. Wat de aanspraken van den heer *de Clerq* op de stelling die hij beoogt, aangaat, daarover kan te dezer plaatse moeijelijk worden uitgeweid. Doch de weg tot onderzoek is voor iedereen open, daar de heer *de Clercq* onder onze landbouw ekonomen wel bekend is, en reeds geruimen tijd voor eigen en voor anderer rekening boerderijen heeft geëxploiteerd, de laatste anderhalf jaren in den Haarlemmermeer polder. Alleen ter wille zijner gezondheid is de heer *de Clercq* genoodzaakt in een ander gedeelte van ons land eene vestiging te zoeken.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 11 *Oct.*, 0,58 El.; + AP. 7.55. Gev. 2 d,

De Rijnhoogte te Keulen den 11. Okt. 4 voet 4 voet 2½ duim Rijnlandsch.

STOKHOLM, 30 September.

Het officieel blad vermeldt het besluit, waarbij de ijzerfabrikatie in al hare takken met andere vakken van industrie wordt gelijk gesteld.

De koning, zegt men, zal aan de volksvergaderingen voorstellen, met Denemarken eene gemeenschappelijke expeditie naar Japan te doen ondernemen.

TURIJN, 7 Oktober.

Het slot van het Bologneesch memorandum, waarvan wij gisteren een uittreksel mededeelden, luidt aldus:

»De aanvoeging aan Sardinië is de eenige schikking die door konservatieven en liberalen zou worden goedgekeurd. De eersten zien in Sardinië de waarborg van orde en bestendigheid, de anderen waarderen zijne instellingen, zijne neigingen. Allen begrijpen, dat niets voor de Romagna mogelijk is, dan de vereeniging onder den schepter van het huis van Savoye, en dat het koningrijk van Opper-Italië het einddoel van 's lands streven is. Door aan het verlangen der bevolkingen van de Legatiën te voldoen zal Europa een verstandig politiek werk verrigten, en de rust dier gewesten verzekeren.

»De restauratie van het pauselijk gezag in de Romagna kan slechts met behulp van vreemde tusschenkomst en na een hardnekkigen strijd plaats vinden. Die restauratie zou den toestand en de krisis van voor den oorlog slechts verergeren. Elke restauratie zou slechts van korten duur en daarbij vol gevaren voor de toekomst zijn."

De *Gazz. di Parma* spreekt aldus over den moord van *Anviti*:

»Het volk van Parma, dat in de revolutie zich de achting van geheel Europa heeft weten waardig te maken door bewonderenswaardige orde, door zijn rustig gedrag, door zijne edelmoedige gevoelens, zelfs tegen hen, die niet hebben nagelaten om hen te kwellen, te verdrukken en te verontrusten, het volk van Parma heeft zich gister avond door eene onverwinbare vlaag van haat, wantrouwen en wraak laten beheerschen.

»*Anviti*, wiens naam door allen verafschuwd was, die man, in wien alles gepersonifieerd was wat in de handelingen en de wreedheden van het gevallen bestuur der Bourbons afschuwelijk, het meest tyranniek en het wreedaardigst was, is gister avond in die stad gezien en herkend, na eene geheimzinnige afwezigheid van eenige maanden.

»Zijne verschijning op dat oogenblik, die gewis in verband stond met misdadige intriges, heeft de woede opgewekt van eenige mannen die, weigerend naar den wijzen raad van anderen te luisteren, het sein gaven tot gebeurtenissen, die de meest betreurenswaardige gevolgen hebben gehad . . . . Slechts eene droevige en smartelijke herinnering rest ons nog van dit feit; een berouw, te laat, voor die het gepleegd hebben, en een voorwendsel voor onze vijanden, om het in ons nadeel en in dat van alle Italianen uit te leggen."

De intendant-generaal *Carallini* heeft de volgende proklamatie doen aanplakken:

»Burgers!

»Gister avond is onze stad door eene niet genoeg te betreuren gebeurtenis bedroefd.

»Een ongelukkige heeft zich aan het volk vertoond, dat hij gruwelijk beleedigd had.

»De wraakzucht heeft eenige ellendigen aangetast, hen verblind, in woede doen ontsteken en hen aangedreven om hunne handen met bloed te bevlekken.

»Al ware hij de slechtste aller menschen geweest, had toch alleen de wet hem moeten straffen.

»De regering gevoelt, dat het oogenblik daar is, om, in naam der liefde tot het vaderland, de zamenwerking van alle welgezinden in te roepen.

»Gij die de vrijheid verlangt, zegt uwen medeburgers, dat zij niet kan bestaan zonder eerbied voor de wet.

»Gij die 's lands verlossing wilt, zegt, dat wij die moeten wachten van de orde en rust.

»Zegt, dat, gelijk gisteren, de beleedigingen der dwingelandij te willen wreken, gelijk staat met den weg te banen tot haren terugkeer, met het volk voor te bereiden tot eene schrikkelijke wedervergelding.

»Zegt, dat de gister bedreven misdaad geheel Italië doet weenen en slechts bij deszelfs vijanden vreugde veroorzaakt."

De *Opinione*, den moord vermeldende, zegt, dat *Anviti* herkend was door iemand, die, onder de hertogelijke regering tot de bastonnades veroordeeld zijnde, door hem, terwijl hij zijne straf onderging, gesard en beleedigd was. Het blad voegt er bij, dat dit eene gewoonte van den kolonel was, en hij, als de slagtoffers het van pijn uitgilden, hun met een grijnslach toebeet: »Ziedaar, dat 's voor je Leve Italië! dat 's voor je Weg met Oostenrijk!"

De *Indipendente* vermeldt natuurlijk mede de misdaad, doch zegt, dat niet de personen die hem herkend hadden hem in de kazerne hebben gebragt, maar dat hij derwaarts door de karabiniers gevoerd was, aan wie het eerst was gelukt, hem aan de woede des volks te onttrekken.

»Ieder," zegt het blad, »is van oordeel, dat, als de Sard. regering de hertogdommen had laten bezetten, de moord niet gebeurd ware. Europa haaste zich dus om Piemont in staat te stellen ze te bezetten en er een waarlijk sterk bestuur te vestigen, omdat dat een definitief en vast bestuur zou zijn. Na den moord op *Anviti* zijn de liberalen bedroefd en vernederd. De reaktionnairen en partijgangers der hertogen zijn vol vreugde: zij hoopen. Zorgen wij ten minste dat die vreugde en hoop van korten duur zijn."

Het blad zegt, dat men verzekert, dat de regering van het gebeurde gebruik zal maken, om de hertogdommen te bezetten.

De *Corriere Mercantile* zegt, dat de bevolking van Parma met het gebeurde gansch niet ingenomen, en allezins genegd is, om de overheid in het nemen van krachtige maatregelen te ondersteunen. Het blad verhaalt, dat hij bij zijne aankomst te Parma herkend was door twee soldaten van *Garibaldi*, die hem van het gevaar dat hij zou loopen onderrigten, en hem deden besluiten hun naar het bestuur te volgen, om zoodoende zich gereedelijker in veiligheid te stellen; onder weg eerst was hij door een ander herkend, die het volk tegen hem ophitste.

WEENEN, 9 Oktober.

De keizer is gisteren naar Ischl vertrokken.

De Venetiaansche emigratie naar Sardinië vermindert nog niet.

— 11 *Okt.* Met. 5 pCt. 73.25; Nat. 78.50; Bank 895.—; Noord-Bahn akt. —; Credit Anst. 209.—; O-Fr. Spoorw.-akt. 265.—; Lomb. Venet. —; Nieuwe —; W. op Lond. 3 m. 12.10; G. 21½.

BERLIJN, 10 Oktober.

Twee duizend man zullen naar de bondsvesting Rastadt gezonden worden, tot wier bezetting in vredestijd Pruissen een kontingent levert.

Te Gotha is eergister avond eene vergadering gehouden, waarin het volgend besluit genomen is:

»Daar den 16 Sept. te Frankfort de vorming eener nationale partij heeft plaats gevonden, die de in het programma van *Eisenach* neërgelegde patriottische bedoelingen zal bevorderen, en ook eene kommissie is gekozen, verklaren de ondergeteekenden ten eerste hunne adhaesie te schenken aan de statuten der nationale vereeniging, en geneigd te zijn tot haar toe te treden en zich deswegens met de kommissie in verband te willen stellen, zoodra zij door de vestiging van haar zetel in staat zal zijn, met kracht handelend op te treden; terwijl zij zich tevens verpligten, reeds nu in hunnen kring voor het doel der vereeniging met alle krachten werkzaam te zijn. Ook besluiten de ondergeteekenden, tot de kwestie der definitieve organisatie zal zijn opgelost, met elkander een genootschap te willen vormen, dat van tijd tot tijd zal vergaderen, en zich de nationale belangen ten doel stelt."

LONDEN, 10 Oktober.

De hoop op eene spoedige vereffening der zaken van Italië verflaauwt te Londen zelfs in officiële kringen, hoe langer hoe meer, en sommige dagbladen beginnen zich daarover zeer bitter uit te laten. O. a. zegt de *Manchester Guardian*: »De heerschende gewaarwording is die van schaamte en afkeer, dat de vrede van Europa van één raadselachtigen en geheimzinnigen wil kan afhangen, en dat de groote mogendheden er toe gebragt zijn, om de rol van kamerdienaars in de *antichambres* van Biarritz te spelen. Wat de ingewonnen berigten betreft wegens wat men van den »Keizerlijken sfinks" hopen mag, of zelfs wegens de mogelijkheid van een kongres, er valt geen woord van te zeggen, en het is de moeite niet waard de loopende geruchtne te herhalen."

Het officieel blad deelt het rapport van lord *Canning* mede, waarbij deze aan H. M. de namen der burgerlijke ambtenaren voordraagt, wier pogingen tot herstelling van het Eng. gezag in Indië hebben medegewerkt. In dat stuk wordt bevestigd, dat het bloedvergieten, de algemeene strijd en desorganisatie welke nu twee jaren geleden in dat groote Aziatisch Rijk heerschten, thans geëindigd zijn, ofschoon de Engelsche troepen nog voortdurend, op sommige punten des lands, een klein aantal wederspannige roovers... te vervolgen hebben.

— 11 *Okt.* Gec. 96; Peru $4\frac{1}{2}$ pCt. —, 3 pCt. —; Venez. 5 pCt. $27\frac{3}{4}$, $2\frac{1}{4}$ pCt. $14\frac{1}{2}$; Port. 3 pCt. —; Sp. 3 pCt. $46\frac{5}{8}$, $1\frac{1}{2}$ pCt. $34\frac{3}{8}$; Rusl. $4\frac{1}{2}$ pCt. —, 5 pCt. —; Sard. $87\frac{1}{2}$.

PARIJS, 10 Oktober.

De keizer is heden ten vier ure te Bordeaux aangekomen.

Uit Italië wordt gemeld, dat *Farini* beloofd heeft, dat de moordenaars van *Anviti* gestraft zullen worden. Eene proklamatie van den intendant-generaal geeft echter reden, om daaraan te twijfelen.

Pius IX, zegt men, dat plan heeft de wijk te nemen naar Napels. Dit is echter vrij onwaarschijnlijk, want vooreerst is de regering te Napels zelf op het oogenblik niet zoo heel gerust, en ten tweede heeft hij alle kans van, als hij Rome eens verlaat, er niet weêr in te komen.

Vele wapenen worden hier voor de Italiaansche provinciën aangekocht.

Volgens tijdingen uit Marokko hebben onze troepen daar reeds eenige dorpen bezet.

Voor den intogt des keizers te Bordeaux zijn 30 honderd-garden, 25 hofkoetsen en 110 paarden uit de keizerlijke stallen derwaarts gezonden.

Het *J. des Débats* bevat weder een artikel, ten behoeve der onafhankelijkheid van Italië, waarin gezegd wordt: »Wanneer de menschen de zaken niet willen doen, zeide een wijze, dan doen de zaken zich van zelve. Terwijl de magtigen der aarde op die wijze over het lot van Italië nadenken en beraadslagen, wordt het lot van Italië van zelf vervuld. Italië verwezenlijkt het woord van een zijner roemrijkste kinderen; *Eppur si muove;* het gaat voorwaarts, en hoe meer het vooruit komt, hoe moeijelijker en meer onmogelijk het zal zijn, het terug te doen gaan. Wij zeiden onlangs, dat het voornaamste doel van den oorlog was, de Italianen van den druk van Oostenrijk te bevrijden, en hen in staat te stellen, zich zelven die instellingen en regeringsvorm te geven, welke hun het beste pasten, omstandigheden evenwel, welke wij het regt niet hebben te beoordeelen, hebben de geheele vervulling belet van het programma. Het voornaamste is echter niet minder bereikt: Italië is losgemaakt; het heeft de vrijheid zijner bewegingen herkregen; het maakt daarvan ruimer gebruik dan men voor eenige maanden gedacht had.

»Op die beminnelijke wijze, welke het Fransche karakter kenschetst, hebben wij bijna het Italiaansche spreekwoord: *l'Italia fara da se*, omgekeerd. Wij hebben aan de Italianen gezegd: »Waarom wilt gij, dat wij ons met uwe zaken bemoeijen, indien gij niet in staat zijt, die zelven te doen." Alsof het voor eene natie, die het gewigt van 200,000 vreemde soldaten op zich voelt drukken, gemakkelijk is op te staan en zich te bewegen! Is het niet eene wreede spotternij, aan een gekruist volk te zeggen: »Gij zeidet, dat gij koning, dat gij almagtig waart, en dat uwe kinderen hunne legioenen zouden zenden, om u te verdedigen; waar zijn uwe legioenen? Gij zeidet, dat gij binnen drie dagen den vernielden en verstrooiden tempel der nationaliteit kondet herstellen, waarvan twintig roofzieke volken onderling de overblijfselen hebben verdeeld: toon ons uwen tempel, toon ons uwe tent en het teeken uwer eenheid!" Dit intusschen zeiden wij aan Italië, zonder ons te herinneren of ons rekenschap te geven van de eeuwen lang gedragen banden, welke hunne armen verlamd en bijna het gevoel van eigen waarde en eigen wil uitgedoofd hadden. »De waarheid is, dat de drie laatst verloopen maanden de eenige geweest zijn van de latere geschiedenis, waarin Italië zich vrij heeft kunnen bewegen, en de gelegenheid gehad heeft, zich zelven toe te behooren, en het maakt daarvan gebruik met een geest van wijsheid, welke men te spoedig geneigd is te miskennen. Eene der redenen, waarom de Italië noodwendig vijandige mogendheden niet eerder tusschen beiden zijn gekomen, was ongetwijfeld de hoop, dat het de onverwachte vrijheid niet zou kunnen verdragen, zonder er misbruik van te maken, en dat het de onderdrukking door regeringloosheid zou doen volgen. Men moet het tot eer der Italiaansche bevolkingen erkennen, die hoop is teleurgesteld geworden. Hetgeen wij hier zeggen, kan niet verzwakt worden door eene op zich zelve staande, eene exceptionele, eene voor de Italiaansche zaak te zigtbaar nadeelige misdaad, dan dat men haar daarvoor verantwoordelijk zou kunnen stellen. Na, zoowel als vóór den oorlog, hebben de Italianen eene gedragslijn gevolgd, welke bewijst, dat zij, door al de wisselvalligheden hunner geschiedenis heen, eene wezenlijk politieke natie zijn gebleven. Eene der redenen, waarom wij bepaald aan den oorlog geloofden, toen dit nog met velen het geval niet was, bestond juist in de bedaardheid, welke de Italianen in acht namen, te midden van al de opwekkingen, welke hen omringden: zij wachtten hun tijd af, en die is gekomen. Nu, na den oorlog, gaan zij op hunnen weg voort, zonder drift en zonder wanorde, omdat zij gevoelen, dat elk uiterste rampzalig voor hen, en dat hunne zaak verloren zou wezen, indien zij onrust in Europa veroorzaakten, in plaats van het alleen moeijelijkheid aan te doen.

Na vervolgens te hebben uiteengezet, dat geene eenheid in enkele dagen is te verkrijgen, en dat de Italianen toonen een praktieschen geest te hebben, zegt het *J. des D.:*

»Zij toonen dit met de administrative maatregelen, door hunne voorloopige besturen genomen. Zij hebben het gezond verstand, zich geene theoretische konstitutie te geven, en geene verklaringen van de regten van den mensch af te kondigen: zij geven zich eenvoudig politie wetten, zij bereiden die eenheid en die vereeniging voor (welke vroeger of later zullen tot stand komen), door gelijke burgerlijke en strafwetten, door de afschaffing der tollinien, door de aansluiting der spoorwegen. In het belang van Italië wenschen wij dus geenszins, een voorloopigen staat zoo spoedig te zien ophouden, waarin praktische hervormingen worden vervuld, en dagelijks meer en meer de kracht van *faits accomplis* erlangen. Hoe meer er zal gedaan zijn, hoe minder het mogelijk zal wezen, dit ongedaan te maken; wat er ook gebeure, er zal altijd iets van overblijven, en elke dag, welke voorbijgaat, zal, in stede van verloren, een dag gewonnen zijn."

— 11 *Okt.* Rente op tijd 3 pCt. 69.55; Fr.-Oost Spw. 550.—; Sp. $1\frac{1}{2}$ pCt. $34\frac{1}{2}$, 3 pCt. $45\frac{3}{4}$.

ADVERTENTIEN.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Okt.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d.Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	Opmerkingen.
			N a.						
11	2	z.	5.5	751.00	60.8	+ 4.7	0.80	1.5	Zw. bewolkt.
	10	z	1.0	53.59	54.5	+ 5.2	0.94	0.	Bewolkt.
12	8	zo.	0.0	53.7	53.2	+ 3.2	0.94	0.	Idem.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 11 Oktober 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$64\frac{7}{16}$	$64\frac{1}{2}$	$64\frac{7}{16}$
dito dito	3	„	$77\frac{3}{8}$	$77\frac{1}{2}$	$77\frac{1}{2}$
dito dito	4	„	$97\frac{3}{4}$	$97\frac{13}{16}$	
Oost-Indische Leening	4	„	97		
Aand. Rijn-Spoorweg.	$4\frac{1}{2}$	„	$101\frac{1}{4}$		
SPANJE.					
Obligatien	$1\frac{3}{4}$	pCt.	$33\frac{1}{4}$	$33\frac{1}{2}$	$33\frac{3}{8}$
Obligation	3	„	$45\frac{1}{2}$	$45\frac{7}{8}$	$45\frac{7}{8}$
Binnenl. Schuld....	3	„	$42\frac{9}{16}$	43	$42\frac{9}{16}$
Amortisable			$11\frac{1}{16}$	$11\frac{1}{8}$	
Bewijzen Koepons........			$4\frac{11}{16}$		
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	$44\frac{3}{8}$	$44\frac{1}{4}$	$44\frac{5}{8}$
dito 1856/59....	3	„	$43\frac{1}{4}$	$43\frac{5}{16}$	
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en C°.*	5	„	$104\frac{3}{8}$		
Obligat. 1828 & 1829.	5	„	102		
Certifikat. 1831 & 1833	5	„	86		
Certifikaten 1840 ...	4	„	$82\frac{13}{16}$	$82\frac{7}{8}$	
dito 5e Serie	5	„	$91\frac{3}{8}$	$91\frac{3}{4}$	
dito 1855 6e Serie ..	5	„	$100\frac{1}{4}$	$100\frac{5}{8}$	$100\frac{1}{4}$
dito Adm. te Londen	$4\frac{1}{2}$	„	$95\frac{7}{8}$		
dito dito	3	„	$64\frac{11}{16}$	$64\frac{3}{4}$	
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			$157\frac{1}{2}$	$157\frac{3}{4}$	
PRUISSEN.					
Obligatiën	5	„	$101\frac{1}{4}$		
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metaliek	5	pCt.	$54\frac{3}{4}$	$55\frac{3}{16}$	$54\frac{7}{8}$
Oblig. Rente Am....	5	„	$74\frac{3}{4}$	75	
dito dito Nat. 1854..	5	„	$59\frac{3}{4}$	$60\frac{3}{16}$	$59\frac{1}{4}$
dito dito	$2\frac{1}{2}$	„	$29\frac{5}{16}$	$29\frac{1}{2}$	$29\frac{5}{16}$
BRAZILIE.					
Geldl. 1839, £ 100..	5	pCt.	$99\frac{1}{8}$		
AMERIKA.					
Ecuad. Oblig. 1855..	1	„	$15\frac{1}{4}$	$15\frac{5}{8}$	
Venez. Oblig	3	„	$26\frac{3}{8}$		
Grenada, Oblig. ...	$3\frac{1}{4}$	„	$15\frac{5}{8}$	$15\frac{11}{16}$	
Mexiko, Obl.	3	„	$20\frac{13}{16}$	$21\frac{1}{8}$	$21\frac{1}{8}$
N.-Am. Illin. Obl. C. B.	7	„	$81\frac{1}{8}$		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

BIJVOEGSEL
BIJ DE UTRECHTSCHE COURANT VAN
WOENSDAG 12 *Oktober* 1859, *No.* 243.

Stedelijke Raad van Utrecht.

Zitting van Donderdag 6 Oktober.

Voorzitter Mr. *N. P. J. Kien.*

Tegenwoordig zijn 25 leden; afwezig met kennisgeving van verhindering, de heer *Schuller*, wegens ongesteldheid, en de heer *de Graaf;* zonder kennisgeving: de HH. *van Veersen* en *Bosch.*

Wordt ter tafel gebragt:

eene voordragt tot wijziging van het raadsbesluit van 20 Jan. 1859 betreffende de regeling van het getal en de bezoldiging der onderwijzers aan de openbare scholen voor lager onderwijs.

eene voordragt tot verhooging van het traktement der hulponderwijzers *G. B. v. d. Berg* en *J. W. Weevers*, — alsvoren;

een ontwerp-raadsbesluit tot afschrijving van eenige personen aangeslagen op het suppl. kohier der plaatselijke dir. bel., — alsvoren.

Is ingekomen de begrooting der gezondheidskomm. over 1860, — ter sekretarie, ten einde bij de behandeling der stedel. begrooting er op te attenderen.

Wordt ter tafel gebragt eene voordragt tot wijziging van het bij de verordening van 13 Jan. 1859 bepaald traktement voor den hoofdkommies bij de plaatselijke belastingen, — ter sekretarie.

Wordt bij monde van den heer *v. Doorn* verslag uitgebragt door de komm. in wier handen is gesteld de begrooting over 1860, welke komm. eenige wijzigingen voorstelt, waardoor zoowel de inkomsten als de uitgaven met *f* 2150 verminderd worden, adviesrende bij alsdan de begrooting, zoo voor inkomsten als uitgaven, op *f* 488,800 vast te stellen, — ter sekretarie.

Wordt besloten konform de voordragt omtrent een rekwest van den heer *N. de Graaf* om de regten der erfgenamen van *A. L. de Koff* op zekere perceelen stadseigendom te verkoopen.

Wordt alsnu bij monde van den heer *de Muralt* verslag uitgebragt voor de kommissie voor de zaak der spoorwegen, welke komm. adviseert, B. en W. uit te noodigen, om een ontwerpadres ter tafel te brengen, waarbij zich de raad onder referte aan het in Okt. des vorigen jaars ingezonden adres en met te kennengeving der adhaesie aan de adressen van den Amsterdamschen gemeenteraad en het Amsterdamsch-Utrechtsch spoorwegkomitee tot de 2e Kamer der Staten-generaal zal wenden.

De *Voorz.* zegt, dat door B. en W., uitgaande van de veronderstelling, dat de raad zich met dit advies zou vereenigen, in deze belangrijke zaak reeds een ontwerpadres is opgemaakt. Spr. stelt dus ten eerste voor, dat de raad verklare, zich met het advies der komm. te vereenigen.

Dit zonder omvraag geschied zijnde wordt het volgend ontwerp-adres ter tafel gebragt.

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Geeft met verschuldigden eerbied te kennen de gemeenteraad der stad Utrecht, dat hij, ofschoon reeds eenmaal zijne denkbeelden aan Uwe vergadering blootgelegd hebbende, betreffende de voor ons land aan te nemen spoorweglijn tot verbinding der Noordelijke met de Zuidelijke gewesten, thans, nu wederom een ontwerp aan Uwe overweging aangeboden is, waarbij de Regering bij hare vroegere zienswijze blijft volharden, nogmaals met den meesten nadruk zijne stem daartegen meent te mogen verheffen.

De raad zal daarbij niet treden in eene herhaling van de gronden, opgegeven in zijn adres van 26 Oktober 1858, en acht het in het algemeen overbodig om van zijne zijde te betoogen wat reeds vroeger en nu wederom elders, met name in de hoofdstad des rijks, zoo door den gemeenteraad aldaar als door het Amsterdamsch-Utrechtsch spoorweg-komitee met zooveel kracht is aangevoerd.

De raad van Utrecht, zoowel met het oog op de belangen dezer gemeente als met terugblik op het algemeene belang des lands, moet zijn diep leedwezen er over betuigen, dat 's Konings Ministers, niettegenstaande zij, naar het oordeel van den raad, thans geacht mogen worden beter ingelicht te zijn, echter met eene onbegrijpelijke en kwalijk te verdedigen volharding blijven hangen aan een dusgenaamd stelsel van spoorwegen, dat, naar de openbare meening en volgens het oordeel van geachte deskundigen, bij het gebruik niet die vruchten zal opleveren die men zich in het algemeen belang daarvan voorstelt, en dat reeds bij de uitvoering aan den lande meer opofferingen zal kosten dan noodig zijn te achten.

De raad zoude meenen aan zijne roeping te kort te doen, wanneer ook hij niet tot u kwam, om u op eene ernstige wijze te verzoeken, om toch niet door de aanneming van de voorstellen der regering mede te werken tot eene algeheele miskenning van het algemeen belang, dat in zulk een naauw verband staat met den bloei van den handel, onafscheidelijk vereenigd met de belangen der hoofdstad, wier handelsoperatiën zooveel welvaart en rijkdom over het geheele vaderland kunnen verspreiden.

De raad vertrouwt in deze op een onpartijdig en verlicht oordeel Uwer vergadering; hij koestert de hoop, dat de Kamer zich niet door de vrees zal laten leiden, dat, wanneer ook dit ontwerp mogt afgestemd worden, de zaak der spoorwegen op nieuw eene te groote vertraging zoude ondervinden. Integendeel, wanneer men zal zien dat het der Kamer ernst is, om een goed spoorwegstelsel aan ons vaderland te helpen geven, dan meent de raad, dat het algemeen vertrouwen zal terugkeeren en houdt er zich van overtuigd, dat dan ook wel de noodige soliede aanbiedingen zullen worden gedaan, om zoodanig stelsel tot stand te kunnen brengen.

De raad van Utrecht verzoekt u dus eerbiedig, om geene goedkeuring te verleenen aan zoodanige voorstellen der regering, waarbij tot verbinding van spoorweglijnen met het zuiden, de rigting door het midden des lands, en dus over Utrecht, niet zoude worden aangenomen.

'tWelk doende, enz.

Niemand over de algemeene strekking het woord verlangende, vraagt de voorz. of op de bijzondere zinsneden ook aanmerkingen zijn.

De heer *v. Boetzelaer* heeft met genoegen gezien, dat, uit het voorgelegen hebbend koncept reeds een woord is teruggenomen, waartegen hij bedenking had. Hij stelt voor nog weg te laten de woorden de ministers betreffende „met eene onbegrijpelijke en kwalijk te verdedigen volharding."

Den heer *v. Nooten* komt het voor, dat wel eenigzins meer het belang van Utrecht als zoodanig bij de rigting der spoorwegen behoort in aanmerking genomen te worden. Beschouwt men de strekking van het adres over het geheel, dan is het toch wel alsof het meer is een rekwest in het belang der hoofdstad en in het algemeen belang, en daartoe is de raad niet geroepen.

De *Voorz.* merkt aan, dat de algemeene beschouwingen zijn gesloten.

Den heer *v. Nooten* komt het met het oog op den aanhef der 3. zinsnede eenigzins onzeker voor, of de raad wel bevoegd is zoodanig adres in te dienen. Spr. stelt daarom voor, achter het woord „aangevoerd" te lezen: Het belang van de gemeente Utrecht, in deze aangelegenheid met dat der hoofdstad en geheel Nederland verbonden, brengt mede, dat bij het vaststellen der rigting van een stelsel van spoorwegen, ter bevordering van het verkeer tusschen de onderscheidene deelen des Rijks, deze gemeente eene direkte gemeenschap verkrijge met het Noorden en Zuiden des lands, in welks midden zij gelegen door hare natuurlijke ligging als van zelve wordt aangewezen, als het groote vereenigingspunt, waarop alle lijnen van een goed ingerigt spoorwegnet voor Nederland moeten zamenloopen. De Regering daarentegen, dit eenvoudig stelsel voorbij ziende, draagt kostbare omwegen voor, waarbij Utrecht als vereenigingspunt dier wegen, voor den bloei en de welvaart dezer gemeente zoo wenschelijk, niet slechts wordt uitgesloten, maar waardoor ook de thans tusschen deze en onderscheidene aanzienlijke plaatsen des Rijks bestaande middelen van verkeer zullen verkwijnen, en zoowel aan Utrecht als aan de andere deelen des Rijks in de uitgesloten rigting gelegen, ten bate van andere begunstigde gemeenten een aanzienlijk nadeel zal worden toegebragt. De raad van Utrecht, zoowel met het oog op de belangen dezer gemeente als met terugblik op de algemeene belangen des lands, moet zijn diep leedwezen er over betuigen enz.

De heer *v. Lier* kan zich met dit amendement zeer goed vereenigen en dit is zoo waar, dat hij van de aanneming van hetzelve, zijne goedkeuring van het ontwerp afhankelijk zal stellen, daar toch de strekking van het adres, zooals blijkt uit menige zinsneden daarin voorkomende, bezwaarlijk met de bepalingen der artt. 144 Gwt. en 120 der Gem. wet is overeen te brengen. Het is toch alleen het *lokaal* belang, dat aan gemeentebesturen de bevoegdheid geeft, zich tot hoogere besturen te wenden.

De heer *Pabst* deelt niet het gevoelen der beide laatste Spr. Het komt hem voor, dat de steller van het rekwest wel deed, zich volstrekt niet uit te laten over de redenen, waarom het stelsel dat wordt voorgestaan beter is dan dat des ministers, maar te verwijzen tot anderen bescheiden, waarin die redenen volledig zijn ontwikkeld. De heer *v. Nooten* stipt in zijn amendement een paar argumenten aan, die door de Regering in de memorie van beantwoording van het voorloopig verslag der rapporteurs over het ontwerp van wet tot bekrachtiging van de koncessie tot aanleg van de Zuider-spoorwegen. (Bijl. Staats-Courant pag. 1289) zijn gerefuteerd op eene wijze, die Spr. wel gelooft dat zeer goed zou kunnen worden wederlegd, maar zeker niet met eene enkele zinsnede worden weggecijferd. — De heer *v. Lier* zegt, dat de raad zich alleen tot een hooger bestuur mag wenden als het een lokaal belang geldt. Spr. beweert, dat de Spoorweg-kwestie eene Nederlandsche zaak is, waarin Utrecht, als deel van het Vaderland, zeer is betrokken. Spr. houdt daarom vol, dat de raad eene andere rigting kan verlangen, zonder op den voorgrond te zetten, dat het een speciaal belang van Utrecht is. De raad mag bij de Regering sterk aandringen, dat het 't verlangde stelsel in het belang van geheel Nederland volgt, en het maar toevallig is, dat Utrecht er voordeel bij hebben zal. Men staat dan geen speciaal belang voor, maar het voordeel des lands, in eene zaak die Utrecht naauw betreft. Spr. zou gaarne zien, dat met eenstemmigheid het adres wierd aangenomen.

De *Voorz.* zegt, dat die eenstemmigheid reeds bestaat, omdat de raad eenstemmig het besluit tot het indienen van een adres heeft aangenomen.

De heer *v. Nooten*, erkent dat de zaak eene Nederlandsche zaak is, en het belang van het vaderland geldt, maar dat is het geval met ieder ontwerp, dat aan de Staten-Generaal door de regering wordt voorgedragen; en wanneer de uitlegging van den heer *Pabst* opgaat, zullen alle gemeentebesturen zich in zaken van algemeen belang mogen mengen. Dat is niet het stelsel der grondwet en gemeentewet. De gemeentebesturen mogen *hunne* belangen voorstaan, en nu is het wel waar, dat de belangen van Utrecht hier zamentreffen met die des lands, maar zeker is het aan de andere zijde ook waar, dat als Utrecht zijn wensch vervuld ziet, het in bloei en welvaart zal toenemen, daarom heeft Spr. dat op den voorgrond gesteld en gewezen op de omstandigheid, dat als de rigting gevolgd wordt door de regering voorgesteld, vele middelen van verkeer voor Utrecht zullen verkwijnen.

De heer *v. Lier* zegt, dat uit de diskussiën in de Tweede Kamer, over art. 120 der Gem. wet gevoerd blijkt, dat zijne opvatting juist is. De heer *v. Nooten* merkt teregt aan, dat indien het belang, in art. 144 Gwt. en 120 Gem.wet bedoeld, moet worden opgevat in den zin als de heer *Pabst* verlangt, de gemeentebesturen zich alsdan eenen invloed zouden aanmatigen ten aanzien der beraadslagingen en besluiten van de vergadering, aan welke zij adressen rigten, hetwelk voorzeker even ongrondwettig als onwettig zou zijn. Het belang voor Utrecht bestaat, en daarom mag

de raad zich ook met de zaak bemoeijen, maar dan moet ook het adres niet verder gaan dan het lokaal belang. Bij *Boissevain* leest Spr. in de aanteekeningen op art. 120 Gem. wet, dat de gemeentebesturen zich tot hoogere besturen mogen wenden ook over zaken niet bepaaldelijk tot hun werkkring behoorende, maar dan ook uitsluitend in het plaatselijk belang.

De *Voorz.* gelooft, dat er geen kwestie van kan zijn, of het belang van Utrecht wordt in het adres behartigd, maar ziet niet in dat men er niet op mag wijzen, dat het belang van Utrecht met het algemeen belang strookt, daar het toch hier hand aan hand gaat. Spr. wil wel zeggen, dat het hem moeijelijk is, het voorgesteld amendement dadelijk juist te beoordeelen, maar de 1e zinsnede ontmoet bij hem geen bijzondere bedenking. Het 2e. punt echter wel, dat nl. bestaande middelen van vervoer zouden kunnen worden benadeeld; dat argument zou ook door andere plaatsen kunnen worden aangevoerd, wierd de hier verlangde rigting gevolgd.

De heer *Karsten* zegt met de door den heer *van Boetzelaer* gemaakte bedenkingen in te stemmen. Er komen in het adres uitdrukkingen voor, die naar zijn oordeel te sterk zijn. Behalve de door den heer *v. B.* reeds aangehaalde woorden, stuitte hij ook op de uitdrukking in de volgende zinsnede voorkomende: „algeheele miskenning van het algemeen belang." Aan het woord *miskenning* wordt de beteekenis gehecht van opzettelijke veronachtzaming of verkorting van iemands regten, belangen, enz.; dit kan hier de bedoeling niet zijn. Spr. wenschte dus, dat door de kommissie van redaktie zoodanige uitdrukkingen, die eenigzins aanstootelijk konden schijnen, werden gewijzigd of weggelaten.

De *Voorz.* zegt, dat in het eerste reeds voorzien zou worden door het amendement van den heer *van Boetzelaer*, terwijl wanneer de vorige Spr. voor het tweede eene andere uitdrukking verlangt, de weg openstaat om een amendement voor te stellen.

De heer *de Muralt* gelooft, dat de verg. zich vereenigd heeft met het advies der kommissie strekkende, dat B. en W. onder referte aan het vroeger adres van Oktober 1858 en met te kennengeving van 's raads adhesie aan de 2 Amsterdamsche adressen, bij de Tweede Kamer de daarin geuite meeningen zonder in details te treden zouden ondersteunen. Spr. gelooft nu, dat B. en W. die details te regt ook vermeden hebben; Spr. kan zich wel vereenigen met hetgeen de heer *van Nooten* heeft gezegd, maar vraagt of het wel goed is in zulke details te treden, want dan zou men ook verder moeten gaan, anders zou men of te veel of te weinig zeggen. Spr. vereenigt zich ook met hetgeen de heer *van Nooten* in de tweede zinsnede van zijn amendement beweert, maar geeft den voorsteller toch in overweging die weg te laten, om de redenen door den Voorz. reeds aangevoerd.

De heer *de Jong* kan zich over het algemeen met het amendement van den heer *van Nooten* vereenigen; hij gevoelt echter het gewigt der aanmerking van den voorzitter tegen de tweede zinsnede van het amendement; hij geeft in overweging om het tweede lid daarvan weg te laten.

De heer *v. Nooten* verklaart zich daartoe bereid.

Het amendement van den heer *v. Nooten* wordt alsnu met 20 stemmen tegen die der HH. *Pabst*, *Ram*, *Metelerkamp*, *Bake* en *Kol* aangenomen en dat van den heer *v. Boetzelaer* verworpen met 13 stemmen tegen die der HH. *Karsten*, *v. Geuns*, *v. Lier*, *v. Doorn*, *v. Boetzelaer*, *v. Cleeff*, *v. Stirum*, *v. Nooten*, *Boer*, *Metelerkamp*, *Jongeneel* en den Voorz.

Het geheele ontwerp wordt hierop zonder omvraag aangenomen.

De *Voorz.* geeft in overweging zich betreffende deze zaak ook bij adres tot den Koning te wenden. Daar dit denkbeeld eerst heden bij B. en W. is opgekomen, en de zaak spoed vereischt, stelt hij voor, nog gedurende deze verg. tot het opmaken van een ontwerp over te gaan.

Dit met algemeene stemmen goedgekeurd zijnde, wordt de verg. geschorst en verwijderen zich het dagelijksch bestuur en de leden der spoorwegkomm. tot het ontwerpen van een adres.

De vergadering hervat zijnde wordt het volgende ontwerp ingebragt:

Aan den Koning.

Sire!

Met den meesten eerbied nadert de gemeenteraad van Utrecht Uwen troon, om Uwer Majesteit het diep leedwezen te betuigen, dat ook hier de gemoederen vervuld heeft bij de kennisneming van het wetsontwerp, betreffende den aanleg van Spoorwegen, hetwelk bij de Tweede Kamer der Staten generaal in behandeling is.

De raad zoude meenen aan zijne roeping te kort te doen, Sire! wanneer ook hij niet op de meest nadrukkelijke wijze zijne stem verhief tegen dit ontwerp, waarbij naar zijne innige overtuiging de belangen dezer stad geheel worden voorbij gezien en het algemeen belang niet minder dan dat van de hoofdstad des Rijks, zoo naauw met den bloei des Vaderlands verbonden, wordt miskend. Naar het oordeel van den raad, is juist Utrecht in het midden des lands zoo uitnemend gelegen tot eene verbinding der gewesten onderling en tot bevordering van het binnenlandsch verkeer.

Met bekommering ziet de raad alzoo den uitslag van de beraadslagingen der Staten-Generaal over deze gewigtige aangelegenheid te gemoet. Hij mag niet ontveinzen, dat hij bezorgd is, dat die vergadering zich door de vrees zal laten leiden, dat wanneer het tegenwoordige ontwerp mogt worden afgestemd, de zoo begeerde aanleg van Spoorwegen eene te groote vertraging zoude ondervinden. Verre van daar, verwacht de raad, dat, wanneer werkelijk een ander spoorwegstelsel mogt worden voorgedragen, het algemeen vertrouwen zoude terugkeeren en spoedig voldoende aanbiedingen zouden worden gedaan, om zoodanig stelsel tot stand te doen komen.

De gemeente-raad van Utrecht, Sire! heeft daarom gemeend zich tot Uwe Majesteit te mogen wenden met het eerbiedig verzoek, dat het Uwe Majesteit moge behagen, om bij de vaststelling van een stelsel van Spoorwegen, die voor een groot gedeelte uit 's Rijks schatkist zullen worden bekostigd, — door wijziging voor zooveel noodig van de tegenwoordige voordragt, ook de belangen van Utrecht in deze zoo naauw met het algemeen belang verbonden, in het oog te willen houden.

Utrecht, 6 Oktober 1859. 't Welk doende, enz.

Zonder hoofdelijke omvraag wordt dit adres goedgekeurd.

De heer *Schuurman* zegt het dagelijksch bestuur dank voor de zorg in deze aan het belang der stad gewijd.

Bij akklamatie vereenigt zich de verg. met deze dankbetuiging.

De *Voorz.* zegt, dat het een der gewigtigste aangelegenheden geldt en het B. en W. aangenaam is, de verzekering te ontvangen van den bijval van den raad. Spr. gelooft, dat het belang van Utrecht zeer zou kunnen lijden, en dat men zoo lang er nog tijd is moet trachten dat belang te bevorderen.

Door den heer *Pabst* wordt alsnu verslag uitgebragt namens de komm. benoemd naar aanleiding van het rapport der gezondheidskomm. tot onderzoek van den toestand der zoogenaamde keukentjes van *Korvezee*, welk rapport eindigt met het advies, genoemde perceelen te verklaren schadelijk voor de gezondheid, voor de bewoning ongeschikt, en niet vatbaar voor verbetering, en te bevelen, dat zij binnen vier weken nadat dit besluit aan den eigenaar is kenbaar gemaakt moeten ontruimd zijn.

De *Voorz.* zegt, dat de komm. van haar advies mededeeling gedaan had aan B. en W. en dezen daarom eene voordragt in dien zin inbrengen, welke bij, om den bijzonder ongezonden toestand dier perceelen, voorstelt dadelijk te behandelen.

De heer *de Muralt* heeft met veel genoegen het verslag gehoord. Het is voor de eerste maal, dat gevolg wordt gegeven aan de zeer belangrijke verordening op dit punt, en men is der komm. dank verschuldigd, dat zij zonder eenig antecedent er in is mogen slagen, in alle opzigten de verordening toe te passen gelijk zij door Spr., die deel heeft genomen aan het ontwerpen, werd begrepen. Hij adviseert, zich reeds in deze vergadering te vereenigen met het voorstel der kommissie; in andere gevallen zou hij er niet zoo dadelijk toe overgaan, en verlangen, dat de stukken alvorens ter visie wierden gelegd. De hoofdreden, waarom hij dit nu niet verlangt, is, dat de belanghebbende, de eigenaar der gebouwen, in alle opzigten zelf erkent, dat de gebouwen voor de bewoning ongeschikt zijn, en men dus geen verzet van zijne zijde tegen de uitspraak der kommissie te vreezen heeft. Spr. geeft echter in overweging, of het niet noodzakelijk is ook den bewoners kennis van het besluit te geven.

De heer *Pabst* is van oordeel, dat de kennisgeving aan de bewoners niet behoeft te geschieden, omdat het raadsbesluit openbaar moet worden gemaakt. Ofschoon het eenigzins kostbaarder wordt zoo verklaard hij echter, na zich met de kommissie verstaan te hebben, dat zij de bekendmaking aan de bewoners doelmatig acht. Spr. neemt deze gelegenheid waar, om in het openbaar te zeggen dat de taak der kommissie zeer gemakkelijk is gemaakt door de medewerking van den heer *W. Korvezee*, die, door de onderteekening van het proces-verbaal van de zitting der kommissie, heeft verklaard dat ook hij den ongezonden toestand der keukens erkende, welke door de gezondheids-kommissie en zoo vele andere deskundige mannen sedert jaren als schadelijk waren opgegeven. En daar de heer *Korvezee* tevens heeft verklaard, dat hij die woningen wilde inkorten, door ze gedeeltelijk af te breken en niet weder op te bouwen, om zoo geheel te voldoen aan het verlangen van de gezondheids-kommissie, mits hij de kosten daarvan niet behoefde te dragen, zoo brengt de kommissie dit punt bij het bestuur over, in vaste overtuiging dat het van dat voorstel, om vrijwillig af te breken, waartoe de verordening geen regt geeft, gebruik zal maken.

De *Voorz.* merkt aan dat de laatste al. van art. 8 bepaalt, dat de termijn begint te loopen van de kennisgeving aan den eigenaar en den bewoner.

Zonder omvraag alsnu konform de voordragt besloten zijnde gaat de Verg. uiteen.

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.